

e capabilă să menție o curbură oare-care, dar o dată curbarea începută, se va continua până ce săgeata capătă o valoare depinzând de F . Suplimentul de rezistență ce se produce prin această curbare este dat de formula (3) întru cât F diferă puțin de F_0 .

Daca această diferență e ceva mai mare formulele nu mai sunt aplicabile, iar practica arată că noile condițiuni, în care este pusă piesa, pot fi de așa natură în cât să producă ruperea ei.

Când teoria va putea aborda și această chestiune a pieselor primitiv drepte curbate apreciabil și supuse la compresiune problema va fi rezolvată complet. Până atunci valoarea F_0 rămâne o limită peste care ne așteaptă necunoscutul din punct de vedere teoretic, și condițiuni foarte desavantajoase din punct de vedere practic.

N. C.

Calculul încărcării ce poate suportă o grindă metalică așezată pe două reazeme simple

În unele chestiuni se cere a se determina maximul încărcării mobile uniform distribuite ce poate suportă o grindă de o secțiune dată astfel în cât rezistența să nu întrecă limitele prescrise de anumite circulări. În particular când se are în vedere circulara elvețiană, calculele necesare devin lungi dacă nu sunt conduse bine, iar rezultatele obținute însoțite de erori. Îmi propun a indica aci un metod de calcul care conduce ușor la rezultat.

Fie W modulul de rezistență al grinzii date, g greutatea proprie pe unitatea de lungime, p sarcina mobilă pe unitate de lungime, l deschiderea grinzii. Vom lua ca unități klgr. și cm. După circulara elvețiană rezistența admisibilă pentru flexiune este $0,9$ din cea admisibilă pentru tensiune, iar aceasta este $800 + 250 \frac{E_{min}}{E_{max}}$ pentru

oțel, și $700 + 200 \frac{E_{min}}{E_{max}}$ pentru fier. Vom indica calculul pentru
 piese de oțel și vom da apoi rezultatele și pentru cele de fier. For-
 mula $M = R \cdot W$ ne dă în cazul de față :

$$\frac{1}{8} (g + p) l^2 = 0,9 \left(800 + 250 \frac{g}{p + g} \right) W,$$

eăci raportul E_{min}/E_{max} este egal cu raportul încărcărilor care le
 produce. Deducem de aci :

$$(p + g)^2 l^2 = 8 \times 0,9 \times 800 W (p + g) + 8 \times 0,9 \times 250 g W.$$

$$\therefore (p + g)^2 l^2 = 5760 W (p + g) + 1800 g W,$$

și divizând cu $(p + g) l^2$:

$$(p + g) = \frac{5760 W}{l^2} + \frac{1800 g W}{l^2 (p + g)}.$$

$$\therefore (p + g) = \frac{5760 W}{l^2} + \frac{g}{p + g} \cdot \frac{1800 W}{l^2}.$$

Observăm însă că $5760/1800 = 3,2$. Deci putem scri ecuațiunea
 în modul următor :

$$p + g = \frac{5760 W}{l^2} + \frac{g}{3,2} \cdot \frac{5760 W}{l^2} \cdot \frac{1}{p + g}.$$

Observăm că dacă facem $g = 0$ găsim :

$$p' = \frac{5760 W}{l^2},$$

p' fiind încărcarea mobilă admisibilă în această ipoteză. Înlocuind
 avem :

$$p + g = p' + \frac{g}{3,2} \cdot \frac{p'}{p + g}.$$

Se vede de aci că $p + g > p'$ și că prin urmare $p'/(p + g) < 1$.
 Așa dar maximum lui $p + g$ ar putea fi $p' + g/3,2$ adică $p' + 0,3125g$.
 Să vedem ce eroare se poate face luând pentru $p + g$ această valoare
 maximă. Eroarea este :

$$\epsilon = p' + 0,3125g - (p + g) = p' + 0,3125g - p' - 0,3125g \cdot \frac{p'}{p + g}$$

$$\varepsilon = 0,3125g \frac{p + g - p'}{p + g} = (0,3125g)^2 \cdot \frac{p'}{(p + g)^2}.$$

Dar p' este cel mult egal cu $p + g$. Deci :

$$\varepsilon < (0,3125)^2 \cdot \left(\frac{g}{p + g}\right)^2 (p + g)$$

$$\varepsilon < 0,0976 \dots \left(\frac{g}{p + g}\right)^2 (p + g)$$

$$\varepsilon < 0,1 \left(\frac{g}{p + g}\right)^2 (p + g)$$

$$\varepsilon < 0,1 \frac{g^2}{p + g}.$$

$$\varepsilon < 0,1 \left(\frac{g}{p + g}\right) g.$$

Însă o grindă nu este bine utilizată dacă nu poate suportă o încărcare de cel puțin 10 ori greutatea proprie.

Prin urmare putem considera ca un maxim al lui $g/(p + g)$ valoarea $1/10$ și prin urmare putem scrie :

$$\varepsilon < 0,01 g,$$

eroarea admisibilă în practică. Așa dar putem lua :

$$p + g = p' + 0,3125g.$$

$$p = p' - 0,6875g,$$

în care p' este egal cu $5760 W/l^2$. Unitățile sunt după cum am spus klgr. și cm.

Exemplu. Ce sarcină mobilă poate suportă o grindă având greutatea proprie de 100 klgr./m liniar iar modulul de rezistență 8000 cm^3 ? Deschiderea liberă este de 10 metri? Avem :

$$p' = \frac{5760 \times 8000}{1000^2} = 46,08 \text{ klgr./cm.}$$

$$p = 46,08 - 0,6875 \times 1 = 45,39 \text{ klgr./cm.}$$

Deci sarcina este $45,39$ pe m. sau 4539 klgr./m.

Dacă în loc de oțel am fi considerat că grinda e grinda de fer găsim în mod analog :

$$p = p' - 0,7143 g$$

în care :

$$p' = \frac{5040 W}{l^2}$$

I. Ionescu

Inginer

Profesor la Școala de Poduri și Șosele

Comparație

între

**diferitele circulări relative la podurile de C. F. din punctul de vedere
al supraîncărcărilor și travaliului admisibil**

(urmare)

Puteri tăetoare date de diferitele supraîncărcări. În tablourile cari urmează, sînt date pentru puterile tăetoare la extremitățile grinzilor cantități analoge cu cele date mai înainte pentru momentele încovoetoare, luând ca bază tot circulara austriacă din 1887.

Aceste cifre pot servi și pentru compararea puterilor tăetoare în diferitele puncte ale unei grinzi, luând pentru găsirea rapoartelor $\frac{P_n}{P}$, în loc de deschidere, lungimea încărcată. Numai pentru circulara franceză din 1877 aceasta n'ar fi exact și de aceea am mai calculat, pentru această circulară și puterile tăetoare la mijlocul deschiderii precum și raportul ei către puterea tăetoare la mijlocul deschiderii, calculată după circulara austriacă.